

Treueris Gallie belgice caput. Ciuitas antiquissima ante xpi aduentus. i. 947. temporibus abrahe a trebeta Mini assirorum regis germano a Semiramide regina ex assiria pulso in germanie cōfinibus construi cepta fuit. Minio quippe magno mortuo impube re filio derelicto Semiramus vxore priuigni trebete suspitione ducta eidem insidias parare cepit. quā ob causam trebeta (etiā non lacessitus) e regno cū magno assiriorū agmine secessit. Qui post multos errores: multosq; viarū anfractus in belgiam galliarū prouinciā tandem peruenit. Et haud longe a Rheno flumine loco feracissimo cōsidens ibidē etiā loco natura munito vrbis huius fundamēta iecit. Et a se treuerim nominauit. deinde iulius cesar cū vniuersam pūitiā (traiecto rheno flumine) subiicit. Et vicecōsulē et q̄storē dedit. Qui vsq; ad impij inclinatio nem ibidē p̄stiterūt. Ea quippe treuerēsis ciuitas semp opulētissima fuit. Et inter q̄nq; belge prouincie ciuitates principatū dignitatis et antīq̄tatis obtinuit. Eius archiep̄us e septē electo ribus imp̄atoris dignior habitus ē. Nec florētissima ciuitas q̄ opibus deniq; cōfertissima fuit. eius ruine clare ostēdunt. Admonstrat ibi pal latium miri operis qd̄ ad instar babilonici muri excocto latere factum: tāte firmitatis hodie manet. vt non solū hostem non metuat. verū nulla op̄ez arte frangi queat. Huius quoq; vrbis ci ues nūc moribus et ornatu legibusq; ob merca

torum eo aduentantiū frequentia et familiarita tem admodū culti et humani referūtur. Qui ob germanie vicinitates germanica vtūtur lingua. Et ab eisdem cultu et exercitu et quadā in bellis ferocitate nō multū differūt. Nam inter gallos singularis virtutis hñtur: et equitatu et peditatu plurimū valere existimātur. Porta quoq; ibi ostenditur q̄ ex incredibili lapidū magnitudine ferro iunctorū cōpacta in superficie sua. corpa beati Simeonis ac venerabilis p̄sulis Popionis in ecclesia ab eodē ep̄o facta fouere cernitur. Ea sane ciuitas a Valerio ep̄o beati petri discipulo primo xpi euangelii suscepit. inde a beato paulino eiusdē ep̄o viro sc̄tissimo illustrata fuit. qui et a cōstantio imp̄atore ob catholicā fidē exilio relegatus et vsq; ad mortē. etiā extra xpianū nomen mutādo exilio fatigatus. Ad vltimū apud p̄briā defunctus beate passionis coronā a domino p̄cepit. Ibi etiā floruit maximus ep̄us a quo athanasius antistes p̄secutionē cōstantij imp̄atoris fugiēs honorifice susceptus ē. Dabu it quoq; hec ciuitas Nicenū ep̄um totius sancti tatis virū et alios multos. Extant in ea aliq̄ antiquitatis insignia. Et q̄bus nris t̄pibus insculptū lapide hoc epigramma reptū est. Mini semiramis q̄ tanto cōiuge felix. Plurima possedit sed plura prioribus addit. Mō cōtenta suis nec totis finib⁹ orbis. Expulit e patrio priuignū trebetā regno. insignem p̄fugus nostram qui condidit vrbem.

